

[Sven Skovmand]

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlig energiplanlægning uden atomkraft.

(Beslutningsforslag nr. B 12).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Hanne Andersen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et sexologisk behandlingscenter på rigshospitalet.

(Beslutningsforslag nr. B 13).

I øvrigt henvises til beslutningsforslagets tekst og bemærkninger.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om eliteidrættens fremme.

(Fremsat 3/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Den lovgivning, vi nu skal i gang med, hviler på den debat, vi havde, og den aftale, som vi nåede frem til i maj måned, og denne aftale vedstår vi fuldt ud. Vi ønsker en lovgivning, som kan være med til at udvikle eliteidrættens på en socialt og samfundsmæssigt rigtig måde. Vi føler, at vi har et ansvar over for de unge, der knokler for at blive bedre, og som vi lader os underholde af på banerne, i hallerne og foran TV-apparatet.

Samfundet ofrer i forvejen ret store beløb på idrættens, også eliteidrættens, og derfor ønsker vi, at det offentlige får indseende med udviklingen. Det må så koste nogle penge. Derfor er det også vigtigt, at vi gennem lovgivningsarbejdet her i folketinget lægger nogle retningslinjer for det kommende repræsentantskab og den kommende bestyrelse, så man ved, hvad det er, vi vil have for pengene. Vi ønsker, at eliteidrætsudøverne får hjælp, når det drejer sig om faciliteter, instruktør- og træningsmuligheder, forskning

og støtte, når det drejer sig om uddannelse og arbejdsmarkedsmæssige og sociale foranstaltninger.

Hvis jeg skal sige det kort, så er vores interesse ikke så meget de 50, der når den virkelige internationale top, men de tusinder, som forsøger sig som eliteidrætsudøvere, kaster sig ud i træning og kamp mod toppen, men kun når næsten derop eller må stå af undervejs uden at have nået målet. Her ligger de virkelige problemer, og her bør institutionen Dantop, eller hvad den nu kommer til at hedde, sætte ind.

Jeg ser det også som en fordel, at eliteidrættens til en vis grad får sin egen institution, således at den brede idræt bliver frigjort for sin af og til dårlige samvittighed over, at man ikke ønsker at prioritere toppen.

Jeg tror også, at eliteidrætsinstitutionen kan være med til – og det anser jeg for meget vigtigt – at udvikle nogle idealer inden for eliteidrættens, nogle idealer, som rækker lidt ud over det nærmeste verdensmesterskab eller de nærmeste olympiske lege.

Vi kan ikke lukke øjnene for, at der på de steder, hvor eliteidrætsfolk mødes, og i laboratorierne udvikles ting, som vi ikke vil lægge navn til, og hvis det er sådanne ting, som ligger i ordene »effektivisere ... foranstaltninger«, så står vi af. Nu tror jeg ikke, at det er ministerens mening, og derfor går vi også positivt ind i dette arbejde.

Jeg sagde i starten, at vi skulle udvikle nogle retningslinjer for repræsentantskabet eller opstille nogle rammer. Derfor vil jeg ikke gå i detaljer, men alene opstille, skal vi kalde det en indholdsfortegnelse for en del af udvalgsarbejdet.

Som punkt 1 vil jeg nævne det offentlige indseende – der er sket en reduktion af de offentligt udpegede i repræsentantskabet – vi bør overveje, hvordan det skal finde sted. Jeg vil også gerne have lejlighed til i udvalget at diskutere forholdet mellem de forskellige grupper i bestyrelsen.

For det andet er der det lidt kildne spørgsmål om, hvem der egentlig fører kontrol med disse penge. Der må vel finde en eller anden form for revision sted.

Dernæst vil jeg omtale centrene. Her er det specielt talentcentre, jeg har fæstet mig ved. Jeg tror, der kan opstå nogle problemer her, dels i forhold til klubberne, dels i forhold til kommunen, dels måske også rent